

[Udenrigsministeren]

Situationen er ikke blevet forbedret i området. Den er tværtimod blevet endnu mere ustabil. En løsning, som skal være acceptabel, og som skal sikre fred i området, må selvfølgelig forudsætte alle parter deltagelse.

Den danske regering har ikke fordømt eller anerkendt den interne aftale, men vi har sagt meget klart om den, at den er aldeles utilstrækkelig. Derfor er det også regeringens standpunkt, at vi støtter bestræbelserne for at bringe alle parter i sagen sammen til en konference. Vi finder altså, at det britisk-amerikanske forslag er det bedste grundlag for en nødvendig løsning.

Det, som forslagsstillerne nu gerne vil have os til, og som andre også, ud fra andre motiver, gerne vil have os til, er at tage parti for nogle og imod andre i den meget komplicerede strid om Zimbabwes fremtid. Jeg må sige, at det ønsker regeringen ikke. Regeringen ønsker at holde kontakt med alle dele af Zimbabwes nationalistbevægelse, at medvirke til en bred, fredelig og internationalt acceptabel løsning, hvor Zimbabwes befolkning gennem frie valg under international kontrol selv vælger sine ledere.

Derfor kan regeringen ikke medvirke til kristeligt folkepartis forslags gennemførelse. Vi må afvise det, for det første fordi dets indhold er helt forkert, for det andet fordi det ville være helt ude af takt med, hvad samtlige andre vestlige lande, samtlige vore samarbejdspartnere i en lang række internationale politiske organer anser for at være det centrale og det nødvendige i den vanskelige situation, der foreligger.

Poul Nielson (S):

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne give fuld tilslutning til udenrigsministerens bedømmelse af dette forslag og hans stillingtagen til det. Jeg synes ikke, vi skal gå i enkeltheder med hensyn til en korrigerende kommentar til de bemærkninger, der ledsager forslaget. Jeg finder, at såvel kristeligt folkeparti som Danmarks udenrigspolitik og debatten herom faktisk var bedst tjent med, at dette søges undgået. Det er for mig lidt af en gåde, hvorfor kristeligt folkeparti har taget dette standpunkt, at Danmark ene af alle lande skal kanonisere en ordening, der holder alle andre ude, men alene giver

indflydelse til pastor Sithole og biskop Muzorewa.

Der er for os intet alternativ til dannelsen af en nation baseret på flertalsstyre i Zimbabwe. Alt andet vil være en fornægtelse af afrikanernes rettigheder. Ian Smiths tid er for længst løbet ud, og vi skal ikke bidrage til at trække en løsning ud, fjerne en løsning, reducere muligheden for en løsning, som andre arbejder fornuftigt og aktivt på at skabe.

Vi håber ikke, at dette forslag markerer et farvel fra kristeligt folkepartis side til en positiv og sagligt inspireret deltagelse i debatten om vores udenrigspolitik, og vi er fortsat åbne over for en dialog også med kristeligt folkeparti, idet vi fortsat ser det som et mål i sig selv, at der skabes så bred enighed som muligt om vores udenrigspolitik. Kristeligt folkeparti gør dette en lille smule vanskeligere end ellers nødvendigt med det forslag, man her har fremsat.

På denne baggrund kan jeg ganske klart sige, at socialdemokratiet ikke på nogen måde vil kunne medvirke til forslagets gennemførelse.

Jørgen Junior (FP):

Jeg synes, det er et meget modigt forslag fra kristeligt folkeparti. Det er modigt, netop fordi andre lande ikke tør følge den samme sunde logik og den samme moralske, ærlige indstilling, der ligger bag ved kristeligt folkepartis tankegang og dette forslag.

Naturligvis kan fremskridtspartiet støtte forslaget, også fordi adskillige af de ting, der er blevet sagt fra udenrigsministerens side og fra den socialdemokratiske ordførers side, simpelt hen ikke holder. Udenrigsministeren siger, der ikke er tale om en reel løsning. Nej, der er tale om en borgerkrigsituation, hvor man forsøger at skabe en reel løsning. Den socialdemokratiske ordfører taler om, at vi kan gå ind for flertalsstyre. Hvad er det, dette forslag bakker op bag ved? Et flertalsstyre. Tror man virkelig – er man virkelig så rørende naiv? Jeg ved godt, man egentlig ikke er det, men man foregiver at være det – at et marxistisk etpartistyre, som Joshua Nkomo og Robert Mugabe har i sinde at indføre, vil skabe bedre forhold for Zimbabwes befolkning? Selvfølgelig vil det ikke det.

Man taler om, at det er Sydafrika alene, som har brudt FN's sanktioner, som man ta-